

Muzejní čtvrtletník

Muzeum Českého ráje

zdarma

číslo 1/2013, ročník X.

Máme plány do budoucna

Více o plánech muzea najdete na str. 3

Solovjevovi

Muzeum získalo práce známých umělců - více na str. 5

Počátky trampingu v Českém ráji

Řádky z dávné historie této oblíbené činnosti na str. 6

Ohlédnutí a pozvánky

Pozvánky na výstavy a akce konané v zimě a na jaře 2013 najdete na str. 8

VI. VÝSTAVA KLUBU ČESKÝCH FILATELISTŮ V TURNOVĚ

Po třech letech jsme se rozhodli uspořádat další, v pořadí již šestou výstavu poštovních známek a starých pohlednic v Turnově. Ta první se uskutečnila v roce 1941 (více viz Muzejní čtvrtletník č. 4/2009, přístupný i na webových stránkách muzea). Na přípravě pěti z těchto výstav se podílel turnovský filatelista Jaroslav Mojsl. Povídat si s člověkem, který toho o filatelii ví tolik, co on, je nadmíru zajímavé. Proto jsem ho požádala, aby nám k chystané výstavě něco řekl.

*** Pane Mojsle, na úvod se nemohu nezeptat, jak jste se vůbec dostal k filatelii?**

Poštovní známky jsem začal sbírat ještě jako kluk, postupně jsem se specializoval, až jsem skončil u sbírání poštovních známek Velké Británie a Československa, nyní České republiky. K tomu mě ved-

ly dvě věci, za prvé peníze a za druhé potřeba nasbíraným materiálům rozumět, abych je mohl odborně zpracovat. Filatelie se stala mým velkým koníčkem, přes 30 roků jsem dělal vedoucího Klubu mladých filatelistů v Turnově

a naučil základům filatelie mnoho mladých lidí. Jsou mezi nimi také dva moji vnuci, kteří úspěšně vystavují své exponáty na mnoha výstavách po celém světě a dobře reprezentují českou a turnovskou filatelii. **Pokračování na str. 2**

MASOPUST NA DLASKOVĚ STATKU

Novou sezonu na Dlaskově statku v Dolánkách u Turnova zahájíme již tradičně pořadem, který návštěvníkům přiblíží hlavní události masopustního období a obvykle spojené s masopustní obchůzkou – průvodem se všemi jeho hlavními postavami a maškarami. Masopust jsme na Dlaskově statku poprvé uspořádali v roce 1999 ve spolupráci s ochotníky z Rovenska pod Troskami. Byl to jeden z nejlepších pořadů, který zde proběhl, spontánní, neformální a pro řadu návštěvníků nový, protože v té době se v okolí Turnova tato tradice udržovala jen sporadicky. Od té doby uběhlo několik let, na statku se představily soubory folklorní i divadelní, které tento obyčej předvedly, ale především, Masopust se jako zábava veskrze lidová a obchůzková vrátil do prostředí našich vesnic.

Není už jenom představením pro návštěvníky, ale lidé při něm bavi

Pokračování na str. 2

SALON MLADÝCH VÝTVARNÍKŮ JAWOR-TURNOV 2012

Ve čtvrtek 31. ledna zahájíme již pravidelnou výstavu představující výsledky dětské výtvarné soutěže „Salon mladých výtvarníků Jawor-Turnov“. Tato soutěž vznikla před lety v Jaworu a později se rozvinula v mezinárodní přehlídce. V dnešní době do ní bylo přihlášeno na 300 prací z obou stran hranice ve čtyřech věkových kategoriích. Od dětí z mateřských škol až po středoškolačky do 18 let. Soutěž je přehlídkou nejlepších prací za uplynulý rok a jejím cílem je nabídnout divákům i účastníkům pestrou paletu témat a technik tak, aby byla inspirativní nejen pro samotné tvůrce,

Pokračování na str. 4

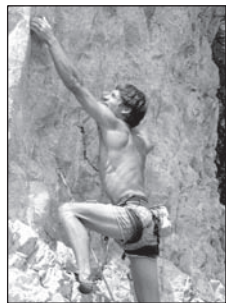

Účastníci projektu na společném snímku v září 2012 v Sedmihorkách.

O turnovském včelařství

Na jaro připravujeme ve spolupráci s turnovskou organizací Českého svazu včelařského výstavu, která představí minulost i současnou podobu včelaření na Turnovsku. Výstava vzniká v souvislosti se 110. výročí založení místního včelařského spolku, který se v roce 1903 vytvořil z včelařského odboru Jednoty učitelské. Vedle vývoje včelařství v regionu budou na výstavě představeny také jeho nejvýznamnější osobnosti. Výstava bude jedním z výstupů grantového projektu určeného k dokumentaci a prezentaci historie a současnosti tradičního včelařství na Turnovsku, který finančně podpořilo Ministerstvo kultury ČR. Srdečně vás zveme k návštěvě, výstava bude otevřena 18. dubna a potrvá až do počátku června. -ll-

Horolezecká fotografie

V druhé polovině května zahájíme ve výstavním sále muzea výstavu s názvem Horolezecká fotografie.

Na zhruba 50–60 fotografiích bude návštěvníkům představen pohled na lezečství v Českém ráji očima a především objektivy samotných protagonistů. Cílem výstavy je zapojit do plánované akce co nejširší okruh místních lezců, kteří by byli ochotni poskytnout nám něco ze svých domácích archivů – ať z let dávno minulých, nebo fotografie takřka současné. K vidění by pak mohly být nejen snímky z Českého ráje, ale i ze vzdálenějších destinací. Pokud byste se na výstavě také rádi prezentovali – ozvěte se nám, budeme jenom rádi (marek@muzeum-turnov.cz). -dm-

Velké archeologické stěhování

Konec října loňského roku byl ve znamení velkého archeologického stěhování. Přemístili jsme totiž depozitář plný archeologických nálezů z nevyhovujících prostor školky v Daliměřicích do nového centrálního depozitáře pro krajská muzea libereckého kraje v Jablonci nad Nisou. „Dlouhá avie“ Jirky Jecha musela celkem pětkrát absolvovat trasu Daliměřice–Jablonec nad Nisou a zpět, než se jí podařilo přemístit z bodu A do bodu B veškeré archeologické nálezy. Ty pocházejí ze záchranných výzkumů z let 1992 až 2012, které provedlo archeologické oddělení muzea na území semilského okresu.

Pevně věříme, že jde o stěhování poslední... Za posledních 20 let jsme totiž archeologickou sbírku stěhovali již třikrát. Původní archeologická sbírka s nálezy zachráněnými prof. J. V. Šimákem, L. Jislem, F. Proškem, páterem Hájkem, A. Ouhřabkou, J. Kosinou a řadou dalších nadšenců zůstává v původním depozitáři ve „věznici“ ve Skálově ulici. -jp-

MASOPUST NA DLASKOVĚ STATKU

Dokončení ze str. 1

sami sebe, a tak to má být. Nás těší, že na tom muzeum má alespoň malý podíl. Také muzejní masopustní veselice se výrazně změnila. V posledních letech se k folklorním souborům, které masopustní průvod sehrávají, přidružují i sami pracovníci muzea. Každoročně chystají masky, kterými překvapují návštěvníky, ale často i sami sebe.

V letošním roce máme příslibenou i účast „místních“ doláněckých obyvatel. Pokud se i oni do našeho průvodu zapojí, bude to pro nás muzejníky ta nejlepší zpráva, protože teprve pak bude Masopust v Dolánkách obřadem, jakým má být. A proto sousedé, hasiči, sokolové a další v Dolánkách a na Bukovině, berte letošní Masopust jako výzvu – staňte se i vy hlavními aktéry masopustních radovánek. Masopust Na Dlaskově statku proběhne 2. února od 14.00 hodin. **Vladimíra Jakoubčová**

NATIONAL GEOGRAPHIC ZKOUMAL TROSKY

Trosky, Zebín, Železný vrch u Železnice a další malé vyhaslé sopky jsou součástí tzv. jičínského vulkanického pole. Sopečné horniny mají v této oblasti téměř stejné složení, ale různý styl erupcí. V oblasti se vyskytují tři hlavní typy sopek, a to struskový kužel, tufový kužel a maar. Jičínské vulkanické pole poskytuje k seznámení se sopečnou činností jedinečné ukázky. V průběhu třetihor byly v této oblasti obrovské bloky zemské kůry různě vyzdvíženy, nebo naopak poklesly. O další se postarala eroze, která obnažila řezu sopkami v různých úrovních.

O Trosky projevil zájem časopis National Geographic a podpořil další bádání. Vznikl tým

amerických, francouzských a českých vulkanologů spolu s Vladislavem Rappichem, který pokračuje v dalším podrobném proměřování. Správa CHKO odstranila na jaře náletové dřeviny ze svahu k parkovišti. Přitom byly objeveny unikátní lávové tunely, které jsou známé z Havajských nebo Kanárských ostrovů, ale v Evropě nebyly dosud objeveny. Výzkum srovnává další dva Troskám podobné vulkanické útvary v USA a ve Francii. Geologům se však Trosky líbí nejvíce. To proto, že Panna i Baba jsou výzvěhem a erozí ve srovnání s ostatními podobnými sopkami nejvíc obnaženy.

Tomáš Řídkošil

VI. VÝSTAVA KLUBU ČESKÝCH FILATELISTŮ V TURNOVĚ

Dokončení ze str. 1

* A kdy jste ke známým přidal pohlednice?

Staré pohlednice jsem začal sbírat asi před třiceti lety. Sbíráám pohlednice všech žánrů, a i když je stále obtížnější je sehnat, občas se najdou lidé, kteří je ještě mají a nabídnou. Jsem šťastný, že jsem měl ve svém životě takové koníčky, člověku to přináší velké uspokojení, při kterém zapomene na mnoho bolestí a nepříjemností.

* Co návštěvníkům nabídne 6. turnovská výstava?

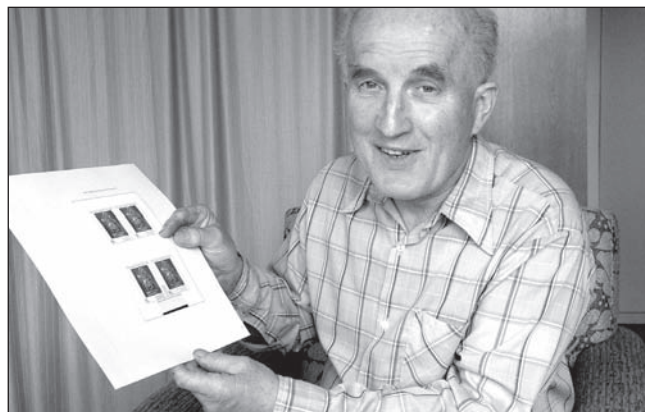
Doufám, že návštěvníci budou spokojeni s vystavenými exponáty, jejichž uspořádání dalo mnoho práce. Vystaveny budou poštovní známky, celiny, celistvosti, dopisy s první známkou světa – černou Black Penny i různé historické dokumenty. A samozřejmě nebudou chybět staré pohlednice, zejména ty, které zobrazují starý Turnov a okolní obce. Na výstavě bude také možno zakoupit reprodukce starých

pohlednic, pamětní list a příležitostní razítko. Na výstavě budou celou dobu přítomni členové Klubu filatelistů, kteří návštěvníkům rádi představí vystavené exponáty a popovírají o filatelii. Přejí hezký zážitek na výstavě všem návštěvníkům.

* A já děkuji za rozhovor.

Nyní zbývá jen dodat, že výstava bude otevřena ve výstavním sále ve 3. patře muzea. Její slavnostní zahájení proběhne ve čtvrtek 21. února v 16.30 hodin. Ukončena bude 31. března 2013.

Alžběta Kulíšková

Jaroslav Mojsl.

A MUZEUM JE CO?

2. Muzejní síť v České republice

V našem malém seriálu chceme vysvětlit základy muzejnictví a představit naši práci. V minulém čísle jsme lehce nastínili rozdíl mezi odbornými institucemi a muzei, která jsou pouze výstavními síněmi. V tomto čísle se budeme věnovat muzeím odborným a představíme si mj. strukturu a charakter muzejní sítě v České republice.

Odborná muzea, která se zabývají dokumentováním naší společnosti, vytvářením a zpřístupňováním sbírek, začala vznikat už na počátku 19. století (nejstarším je Slezské zemské muzeum v Opavě, založené v roce 1814). Muzea - vyjma soukromých - jsou zřizovaná státem, samosprávnými celky (krají) nebo obcemi. Jejich činnost upravuje speciální muzejní zákon.

Předměty, o které se muzea starají, jsou evidovány v tzv. Centrální evidenci sbírek na ministerstvu kultury a podléhají tudíž státní zákonné ochraně.

Žádné muzeum nemůže obsáhnout dokumentaci celé širší lidské činnosti, proto existuje několik typů muzeí, která se specializují jen na určité její okruhy. Muzea vlastivědná, kam patří i turnovské muzeum, nejvíce navazují na tradici historických muzeí. Starají se o všeobecné mapování historie regionu a jeho specifík. Další skupinu tvoří muzea umělecko-průmyslová, která se zabývají, jak je z názvu patrné, uměleckými a řemeslnými tématy. Dále existují muzea úzce specializovaná, například Židovské muzeum, muzeum automobilů,

skla a bižuterie, mýdla apod. Vedle nich existují ještě i památníky nebo pamětní síně, které se věnují třeba jen jedné významné osobnosti či události. Takové je dělení muzeí podle druhů sbírek a činnosti. Strukturu muzeí ale ještě můžeme vnímat podle hierarchie jejich zřizovatelů, kdy nejvýše stojí muzea zřizovaná ministerstvem kultury, „uprostřed“ jsou muzea krajská (regionální) a nejnižší na pomyslné stupnici jsou muzea městská nebo obecní, kterých je ale zdaleka nejvíce. Společně tak vytvářejí hustou síť, která pokrývá území celé České republiky.

Příště si blíže představíme muzejní práci – co vlastně muzejníci celé dny dělají?

Alžběta Kulíšková

Labyrint - cesta k sobě

V sobotu 16. února 2013 od 15.00 hodin proběhne přednáška Šárky Těšíkové „Labyrint – cesta k sobě“ s praktickými ukázkami. Obrovský labyrint vznikl před 4 tisíci lety na Krétě. Bach i Mozart komponovali svá díla na principu labyrintu. Nejslavnější labyrint je v Chartres, asi 80 km od Paříže. Labyrinty prožívají v současnosti velkou renesanci. Spekuluje se o jejich léčivé schopnosti pro nemocné rakovinou a AIDS. Makléři z Wall Street odpočívají chozením v labyrintu v Trinity Church.

V Labyrintu se nemusíte bát, že se ztratíte. Labyrint není bludiště. Právě naopak, naleznete zde cestu k sobě samotnému, ke klidu a do svého nitra. Přijďte se o tom přesvědčit!

-tř-

I v roce 2013 se budeme snažit zpřístupňovat generacemi nashromážděné hodnoty a kreativní formou zprostředkovávat široké veřejnosti kontakt s rozmanitým světem přírodního a kulturního bohatství oblasti Českého ráje a Pojizeří. Vždy se snažíme o to, abychom vytvářeli podmínky, které uspokojí nároky laické i odborné veřejnosti. A aby to u nás platilo i nadále, rozhodli jsme se pro náročnou změnu – instalaci nových stálých expozic!

Současné expozice muzea vznikaly postupně od roku 1982. Na jejich nejstarších částech (etnografie, historie a kamenářství) je i přes občasné oživení patrná určitá zastaralost ve způsobu instalace, u použitých materiálů a technologií, stejně jako fyzická opotřebenost. Později otevřené expozice mineralogie (2000) a zvláště Klenotnice (2010) tak s nimi značně kontrastují a začíná být nutné je modernizovat i obsahově aktualizovat. Naše výzkumy na poli historie, lidové kultury, archeologie, zpracování drahých kamenů a šperkařství přinesly v posledních 15 letech mnohé nové poznatky, sbírkové fondy se rozšířily o množství výjimečných exponátů, jiné, dříve kvůli špatnému stavu nevystavované předměty, byly restaurovány. To vše si žádá jen jedno, aby se návštěvníci mohli s těmito výsledky seznámit.

Prioritou číslo jedna je pro nás zřízení nové expozice horolezectví. Ta by měla logicky zaplnit mezeru, která je v posledních letech stále evidentnější. Jak z řad odbor-

DO ROKU 2013 VSTUPUJEME S VELKÝMI PLÁNY

né, tak i laické veřejnosti se stále naléhavěji ozývají hlasy po jejím zřízení. Bereme-li v úvahu snahu muzea prezentovat především ty části lidské činnosti úzce spojené s regionem Českého ráje, nemůžeme zapomenout ani na zdejší významné sportovní odvětví. Nová expozice si proto klade za cíl představit horolezectví v regionu v celé jeho šíři, ale její největší část se bude věnovat pískovcovému lezení. Představena bude celá oblast místních pískovcových skalních měst a jejich více než stoletá lezecká historie, včetně výrazných osobností, které se zasloužily o věhlas česko-rajského lezení i za hranicemi regionu. Pozornosti neuniknou jména jako Radovan Kuchař (vyhlášen horolezcem 20. století České republiky) nebo světově proslulý Josef Rakoncaj. Na přípravě expo-

zice horolezectví se budou podílet odborní pracovníci muzea, především z oddělení historických sbírek. Využijí navázané spolupráce s místními pamětníky a aktivními horolezci i nově navázaných kontaktů mezinárodních, především se saskými horolezci.

V další etapě budování nových expozic jsou pak reinstalace zastaralých expozic v 1. a 2. patře hlavní budovy, kde vznikne jedna nová propojená expozice. Její osnovou bude průběžná časová linka obrazových koláží ilustrujících proměny krajiny a osídlení širšího regionu. Bude zaznamenávat současné události národního či evropského významu (např. válečné konflikty) i rozvoj vědy a techniky (např. sklářství, rozvoj železnice). Doplňovat ji budou atraktivní exponáty z našich sbírek (archeologické

materiál, lidový kroj, renesanční kamna, barokní oltář). Na časovou linku pak budou navázány jednotlivé kulturněhistorické fenomény regionu, např. těžba a zpracování metabazitu, broušení drahých kamenů a zlatnictví, skelná kompozice, turnovská odborná škola, granátový šperk a tak podobně. Na přípravě této expozice pracují všichni odborní pracovníci muzea, neboť se jedná o mezioborový projekt, který by měl dané téma představit v co nejširším záběru.

Nejsou to úkoly malé, protože pracovníci muzea musí vedle práce na přípravě nových expozic plnit celou řadu dalších úkolů. Nejsou to ani projekty levné, jejich realizace předpokládá nejen velkou podporu veřejnosti, ale především podporu zřizovatele – Libereckého kraje a úspěch v některém z grantových řízení. Nejsou to ani projekty krátkodobé, a přestože nám zabereou většinu času příštího roku, dokončeny v něm nebudou, veřejnosti je budeme moci představit až v některém z let následujících. O tom, jak práce na jejich přípravě pokračují, vás ale budeme průběžně informovat.

Uskutečnění těchto plánů přispěje k tomu, že muzeum bude hrát aktivní roli nejen v oblasti cestovního ruchu v Českém ráji, ale zároveň i ve vzdělávacím procesu veřejnosti. Bude mostem mezi minulostí, přítomností a budoucností, mezi kulturami, národy, lidmi, místem pro nové zkušenosti, zážitky a poznání.

Vladimíra Jakoubčová
a kolektiv pracovníků muzea

Z výstavy „Jistíš mě?“ o historii horolezectví.

Bylinková mýdla

V druhé polovině listopadu odcházeli každý návštěvník muzea a výstavy „Z babiččiny zahrádky do dědova sklípku“ s voňavými rukama. Jakkpak to? Muzejní lektorka Jana Váľková Střilková totiž ke jmenované výstavě připravila tvůrčí dílnu na výrobu bylinkových mýdel. Poprvé v historii interaktivních programů našeho muzea se tak stalo, že se účastníci dílen vraceli domů či do školy s čistými, vymydlenými rukama a čistými rukávy. Ze světnice Kamenářského domu se po dobu devíti dnů linuly vůně mateřídoušky, levandule, meduňky či máty. Dílna bylinkových mýdel seznámila každého s nejoblíbenějšími a nejznámějšími bylinami, které používaly naše babičky k přípravě čajů, hojících mastí, odvarů a lázní či k aromaterapii. Cílem dílny bylo seznámit i ty nejmenší návštěvníky s bylinami a ukázat, že výroba mýdla je v dnešní době zábavnou a kreativní činností, kterou si může doma vyzkoušet každý, a že mýdlo, se kterým se každodenně setkáváme, mnohdy ani nevnímáme. Často ani nedokážeme rozpoznat jeho vůně, i když pocházejí z rostlin, které většinou rostou na našich zahrádkách. Podle ohlasu a zasněného úsměvu po příchodu k rukám a vonným olejům věříme, že dílny všechny návštěvníky uspokojily, něčemu novému naučily, smysly probudily a duši potěšily. Během devíti dnů se jich zúčastnilo a také se namydlilo 415 lidí. -tn-

Archeologické dílny

Dílny experimentální archeologie patří již k tradiční listopadové nabídce muzea. Dílny, vedené několika odborníky z oboru, probíhaly ve formě seminářů. Ty se vždy věnovaly určité tematice z okruhu dějin, či konkrétní problematice společnosti v rámci dané epochy. Téma bylo vždy demonstrováno názornými ukázkami, které vycházely z výsledků průzkumů experimentálních archeologů.

Muzejní odborné programy jsou nanejvýš důležité, aktuální a vhodné pro vyučující historie či biologie a samozřejmě jsou ideální doplňující látkou pro žáky ZŠ, SŠ a VOŠ. Málokdy se můžeme o technologii broušení sekerky či o neefektivnějším hodu oštěpem poradit s odborníkem... **Tereza Nemethová**

SALON MLADÝCH VÝTVARNÍKŮ JAWOR-TURNOV 2012

Dokončení ze str. 1

ale také pro jejich pedagogy. Na české straně organizuje přehlídku Středisko pro volný čas dětí a mládeže Žlutá ponorka a muzeum pak zajišťuje její prezentaci v podobě výstavy, na které máte možnost vidět vybrané a oceněné práce proběhlého ročníku. Pestrý výběr krásných dílek své diváky určitě nezklame.

Nedílnou součástí výstavy je také prezentace Česko-polského výtvarného plenéru dětí a mládeže

Turnov-Jawor 2012. Ten letošní se uskutečnil v září v Sedmihorkách a účastníci se ho ocenění výtvarníci z minulého ročníku Výtvarného salonu. Čtyřdenní akce byla zaměřena na grafické techniky v souvislosti s krajinou, ve které žijeme. Autorem a realizátorem projektu je autorka tohoto textu. Na přípravě a realizaci programu se podílely ještě další dvě lektorky – Alice Maráková Hilmarová (absolventka pražské AVU) a Renia Kostulska (lektorka výtvarných kurzů JOK

v Jaworu). Děti si v rámci workshopu zkusily tisk monotypu, malovaly grafickou barvou na fólii přímo v plenéru, v mezinárodních skupinách realizovaly linoryt krajiny, kterou společně nakreslily, atd. Pokud počasí dovolilo, realizovali jsme část aktivit venku v krásné podzimní krajině Českého ráje. Příjemně komorní skupina šestnácti účastníků (osm dětí z Čech a osm z Polska) měla dostatek prostoru a příležitosti ke vzájemnému poznávání a komunikaci. Vzniklo tak množství zajímavých prací, které máte možnost na výstavě shlédnout spolu s fotografiemi z workshopu.

Výstava skončí 17. února.

Lada Capoušková

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍ KONCERT JANY ŠTĚRBOVÉ

Příznačně na sv. Mikuláše se ve výstavním sále muzea uskutečnilo slavnostní zahájení výstavy moderních i historických jesliček pod názvem „Nad Betlémem hvězda svítí“. Na sedm desítek návštěvníků obdivovalo ze dřeva řezané i na papíře malované betlémy z různých koutů Čech, mezi nimi také skříňkové jesličky pocházející podle tradice z rodiny Aloise Jiráska.

Největší pozornost však zaslouženě budily dva mechanické betlémy – restaurované torzo tří pohyblivých betlémů různých materiálů z turnovských sbírek a novodobá pohyblivá krušnohorská pyramida řezbářů Jana Rody a Bohumila Duška. Na své si přišli také zájemci o turnovské a železnobrodské betlemářství,

neboť vystaveny jsou historické betlémy Šimona Čeryna a Jana Šilhána malované na kartonu. Zasloužený zájem vyvolalo také impozantní, více než dva metry široké torzo betléma vysokého řezbáře Františka Hanuše doplněné pestře omalovanými figurkami neznámého podkrkonošského tvůrce z turnovských muzejních sbírek. Vděčnou atrakcí zejména pro dětské návštěvníky se stala dílnička „Namaluj si svého daráčka“, umístěná před vstupem do výstavního sálu. Připojit se k tomuto tvůrčímu procesu, stejně jako si prohlédnout celou výstavu můžete ve 3. patře muzea až do neděle 27. ledna 2013.

Na vernisáž výstavy plynule navázal vánoční koncert v podání sopranistky Jany Štěrbové za klavírního doprovodu Vladimíra Heulera. Vystoupení bylo vlastně jakýmsi vánočním dárkem všem návštěvníkům, partnerům a příznivcům našeho muzea. Během koncertu půvabné a křehké pěvkyně, která své vystoupení sama doprovodila také velmi kultivovaným uváděním jednotlivých prvků programu, zazněl pestrý repertoár tvořený jak operními áriemi a operetními úryvky, tak písněmi z moderních muzikálů, nechýbě-

ly samozřejmě ani vánoční písně a koledy. Jana Štěrbová předvedla bohatý rozsah nejen hlasových schopností, ale i širokou škálu své jazykové vybavenosti, na programu totiž byly písně s texty českými, německými, francouzskými, italskými i latinskými. Příležitost zvolnit tempo v předvánočním shonu a sdílet společně sváteční naladění využilo na sedm desítek z vás, takže hlediště muzejní galerie bylo plně obsazené. Tímto vám ještě jednou děkujeme za vaši přízeň v uplynulém roce a těšíme se na setkání s vámi v roce letošním.

Lenka Laurynová

Sopranistka Jana Štěrbová.

SOLOVJEVOVI A JEJICH DAR MUZEU

V letech 2006 a 2007 jsme získali darem soubor obrazů Jaroslavy a Jana Solovjevových, jež výrazně rozšířily zastoupení obou autorů v naší sbírce výtvarného umění a ucelily pohled na obdivuhodné životní dílo obou umělců. Jan Solovjev vlastně přispíval do kulturního nivó Turnova už jako student šperkařské školy v letech 1940–1943, kdy se tu navzdory tíži válečných let rozvíjely i další četné talenty a příští osobnosti české výtvarné kultury: šperkařka Libuše Hančarová, sklář Václav Hanuš, malíř Ladislav a sochař Valerián Karouškové, medailér Jiří Korec nebo malíři Jiří Rada či Josef Jíra. Solovjevova žena Jaroslava, s níž se seznámil na pražské UMPRUM,

přibyla do Turnova v polovině 50. let, avšak do řady turnovských umělců se rychle včlenila.

Obrazy pro naše muzeum vyběrali Solovjevovi tak, aby mezi nimi byly zastoupeny všechny důležité fáze uměleckého vývoje či tvůrčí etapy, na naši žádost přidali raný olej Votrubcova elektrárna z roku 1959. Malířka v něm rozehrála krásný barevný akord červené, růžové, modré a žluté a tuto malbu považují za jedno z nejvýraznějších děl, ke kterému Solovjevovou inspirovalo poetické zákoutí jejího nového domova. Ve výběru pak bylo zastoupeno také temné strukturální období let 60. i naopak světlé architektonické kompozice z pařížských čtvrtí z 80. let. Solovjev, naproti

tematicky i formálně sevířené tvorbě své ženy, se pohyboval v mnohem širším záběru od portrétu a figurálních témat (baletky) až k rozmáchlým krajinám a dokonce i monumentální sochařské tvorbě.

V posledních letech, kdy manže-

lům Solovjevovým už zdraví nedovoluje umělecky pracovat, pořádají svou celoživotní uměleckou tvorbu a pečují o to, aby se nejlepší díla dostala do veřejných sbírek okolních muzeí a galerií. Byli jsme tak opět přizváni, abychom doplnili turnovskou sbírku o další díla Jaroslavy Solovjevové, ale když mi byla velkoryse nabídnuta možnost volby, překvapil jsem mistra žádostí také o jeho práce, přestože se sám skromně držel v pozadí. Získali jsme tak další díla obou z tohoto uměleckého páru – obrazy a tři figurální komorní plastiky. Přestože každý z nových přírůstků má galerijní kvalitu, našel jsem mezi nimi okamžitě svého favorita: nedatovaný olej Vory a bagry, jenž Jan Solovjev namaloval pár let po absolutoriu na rozestavěné Orlické přehradě. Jak malíř vzpomíná, pro vládnoucí socialistický realismus byla továrna, dělník nebo rolník před ním takřka povinným objektem uměleckého zájmu. Avšak industriální tematika jej skutečně nakonec zaujala. Jako potenciálnímu „nepříteli lidu“ (bratr Sergěj byl v té době z politických důvodů ve vězení) mu však neumožnili malovat v provozech kladenských

železáren, a proto odjel na Orlik. Tady se zahleděl do obnažených tvarů krajiny měnících se za impozantního nasazení techniky i lidí. Jím namalované vory byly nejspíše z posledních, jež tudy ještě propluly. Sám autor si již není přesnou dobou vzniku díla jistý. Vzhledem k tomu, že se s prvními zemními pracemi na přehradě začalo v roce 1954, vznikl obraz zřejmě v tomto nebo následujícím roce. Je na lepence 74 x 59 cm a výtvarně je velmi vyvážený: malíř v něm soustředěně věnuje pozornost pevným tvarům strojů a vorů a liniím břehu, stejně jako proměnlivému barevnému zrcadlení na vodní hladině, teplé červeně, žlutí a okry jsou v rovnováze s širokou škálou modří a chladem běloby.

Dalším hezkým překvapením, které nám Solovjevovi příchystali, byl Domov důchodců, velké plátno Jaroslavy z roku 1960. Jsou na něm

MASARYK MĚL MÍT V TURNOVĚ SVŮJ POMNÍK

Myšlenka na zbudování pomníku Tomáše Garrigua Masaryka v Turnově se objevila teprve v roce 1947. Bylo to takřka pět let po jeho úmrtí. První, zásadní krok učinila Okresní rada osvětová na svém zasedání 1. září 1947 schválením návrhu na založení Fondu na vybudování pomníku TGM v Turnově. Ihned také poskytla první příspěvek ve výši pět tisíc korun. Další, kdo se připojil, byl Okresní národní výbor v Turnově částkou deset tisíc korun. Příspěvky jednotlivců, organizací i podniků byly zasílány na běžný účet č. 873 u České spořitelny Turnov. Téměř každé číslo Pojizerských listů zveřejňovalo ve zvláštní rubrice pod hlavičkou Fondu přehled dárců. Sbirky se účastnili jednotlivci i organizace z celého turnovského regionu. U příležitosti oslav vzniku republiky 28. října 1947 byly vydány odznaky s „lvičkem“, které nabízelí členové Sokola a Junáka proti dobrovolnému příspěvku. Takto bylo získáno víc jak devět tisíc korun. Deseti tisíci korunami za odpracovanou mimořádnou národní směnu přispěli do Fondu zaměstnanci firmy Ouhrabka. Na začátku

roku 1948 disponoval Fond 220 tisíci korunami.

To už se celý záměr začal jevit velmi reálně. Proto byla ke konci ledna 1948 ustavena výtvarná komise, složená z členů Turnovského díla a zástupců Okresní osvětové rady (město zastupoval předseda MNV). Předsedou komise byl zvolen akademický malíř Karel Vik. Úkolem komise bylo najít vhodné místo pro instalaci pomníku a vypsát užší soutěž na jeho výtvarný návrh. Poslední lednové číslo Pojizerských listů kolportovalo zároveň složenky, kterými bylo možno přispět přímo na běžný účet Fondu. A scházely se další příspěvky – po větších i docela malých částkách, každý mohl přispět podle svých možností. Firma Valha 10 tisíc korun, dary od jednotlivců ve výši tři sta, dvě stě, sto i dvacet korun. Do Fondu přispěla i řada obcí okresu turnovského. Mezi dárci se objevila i Rada zaměstnanců SNB (650 korun), a odborová skupina zaměstnanců v dopravě – stanice ČSD Turnov (832 korun). Železničáři tuto částku vybrali na výzvu ORO na svém lednovém plese jako jediní z jednadvaceti dalších „plesových“ pořadatelů. Ironií osudu,

právě ve vydání z 25. února 1948, oznámily Pojizerské listy, že na běžném účtu Fondu je shromážděna částka ve výši 257 tisíc korun. Ještě víc jak dva měsíce pak zveřejňovala pravidelná rubrika v Pojizerských listech přehled dárců, jejichž počet povzbuzen úspěchem sbírky neustále vzrůstal. Ve 20. čísle PL ze 7. 5. 1948 byla rubrika otištěna naposledy. Bohužel, k tomuto osudovému datu konečný stav účtu nezveřejnila. Odhadem se jmění fondu blížilo 300 tisícům. Pojizerské listy přestaly vycházet 9. července 1948 a byly nahrazeny Stráží severu. Šéfredaktor Eduard Kepka sice svým čtenářům optimisticky sliboval, že se nic nezmění, ale my dnes víme, že těch změn bylo na vkus většiny občanů až příliš mnoho. Masarykův pomník měl být odhalen v březnu roku 1950 k 100. výročí prezidentova narození. Kde už v té době úpěly ideály Masarykovy první republiky, také dobře víme, ale kde skončil běžný účet Fondu pro zbudování Masarykova pomníku, se už asi nedovíme. (Úryvek z připravovaného soupisu turnovských pomníků a pamětních desek).

Jitka Petrušková

zachycení staří lidí, dva muži hrající šachy, třetí s dýmku v ústech stojí nad nimi a hodnotí rozehranou partii a vedle sedí usměvavá žena s platením. Prosté postavy s upracovanými rukama vystupují z neutrálního, jen v nezbytné míře nahozeného pozadí a malířka výraznými liniemi a výraznou tvarovou zkratkou dospívá k určité monumentalitě figur. Přesto tento výjev působí klidnou pokorou s nádechem nostalgie a úcty mladé malířky ke staří. V barevné škále obrazu nalézáme tóny, které známe z jejích raných abstraktních kompozic, sienu a okry kontrastující s jasnou modří nebo měděnkovou zelení. Vzhledem k tomu, že figura hrála v její malbě zpravidla jen okrajovou roli stafáže ve scénarii předměstské průmyslové periferie, je pro nás také tento obraz objevem, o který se s našimi návštěvníky co nejdříve podělíme.

Miroslav Cogan

POČÁTKY TRAMPINGU V KLOKOČSKÝCH SKALÁCH SE NACHÁZEJÍ V DOBĚ BRONZOVÉ?

V červenci loňského roku jsme provedli další ze série záchraných archeologických výzkumů ve skalních dutinách Klokočských skal. Svou pozornost jsme tentokrát zaměřili na jeskyni Velbloud, která se nachází nad Zeleným dolem. Leží „napůl cesty“ mezi Postojnou a Jislovou jeskyní, dvěma významnými archeologickými lokalitami. V Jislově jeskyni se vedle jiného našly kamené nástroje z doby neandrtálců a vícesíňová skalní dutina Postojna byla navštěvována přinejmenším v mladším pravěku.

Dutina Velbloud byla před několika lety narušena nelegálním výkopem a byla proto zařazena mezi potenciálně ohrožené archeologické lokality. Jde o poměrně rozměrnou jeskyni o délce 12 m, hloubce 8 m a výšce 3,5 m. Stejně jako při předchozích výkumech ve skalních dutinách, i ve Velbloudu jsme rozměřili sondu o šířce 1 m a délce 4 m. Sedimentární výplň jeskyně jsme rozebírali po desetimetrových vrstvách a celá byla prosívána na jemných sítích. Díky této metodě nám neunikne ani ten nejmenší artefakt. Tak jsme rozebrali sediment až do hloubky 160–190 cm. Rozpoznali jsme tři hlavní úrovně, které zde od staršího pravěku postupně narostly. Do hloubky asi půl metru od dnešního povrchu se nacházely vrstvy, ohniště a odpadní jámy, které po sobě od 60. do 90. let 20. století zanechali trampové. Z tohoto horizontu jsme získali nespočet zátek od piva (většinou svijanského), větší kolekci otvíráků na konzervy a také jednu šerifskou hvězdu... Přímou pod „trampskými vrstvami“ ležel horizont datovaný do mladší doby bronzové. Nalezly se zde zlomky velkých hliněných

zásobních nádob a také ohniště, které jednoznačně datoval radiokarbonový rozbor z uhlíku smrku do let 1263 až 1057 př. n. l. Přibližně od hloubky jednoho metru až po dno sondy byly uloženy jílovité vrstvy, které do jeskyně „natekly“ erozním kanálem z nezálesněné plošiny nad jeskyní. Tento proces nám datuje radiokarbonové datum do střední doby kamenné (6375–6228 př. n. l.).

Rozbor uhlíků i analýzy pylů z výplní skalní dutiny Velbloud přinesly doplňující informace o vývoji vegetace i působení člověka v pravěku v této části Českého ráje. V porovnání s ostatními převisy zachycuje druhově omezenou skladbu dřevin, což bude pravděpodobně způsobeno polohou převisu a celkově sušším charakterem mikroklimatu v jeho okolí.

Nejvyšší frekvence lidských aktivit zde spadá do mladší doby bronzové, kdy byla zachycena nejpestřejší druhová skladba – jedle bělokorá, buk lesní, líska obecná, dub, topol a bříza. Nalezly se i zuhelnatělé skořápky lísky obecné a jedna obilka pšenice dvouzrnky. Velmi zajímavým se jeví rozbor pylů, který dokládá sezónní využívání jeskyně, a to pouze v jarních měsících. To zřejmě souvisí s exponovanou suchou polohou jeskyně, která v letních měsících, navíc v době klimatického optima neposkytovala příliš dobrou ochranu před teplem.

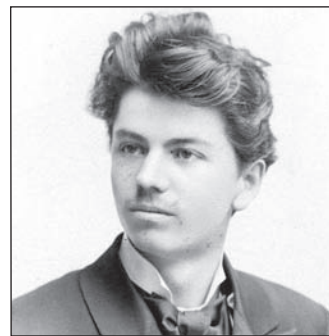
Rozbor pylů doložil velké množství tzv. mikrouhlíků, které souvisejí s pálením ohňů v bezprostředním okolí. Je proto velmi pravděpodobné, že v mladší době bronzové bylo „obydleno“ více převísů a skalních dutin současně. Nejde vlastně o počátky trempingu?

Jan Prostředník

JAN KUBELÍK A TURNOV

Co měl společného významný český houslista a hudební skladatel s Turnovem? V roce 1898 osmáctiletý Kubelík navštívil Turnov poprvé, avšak jen krátce, aby zde uspořádal koncert, který byl pravděpodobně jeho prvním venkovským koncertem vůbec.

Výraznější spojení s Turnovem začalo roku 1899, kdy ho dva jeho turnovští kamarádi Josef Kopal a Jan Honsů vylákali z Michle do Turnova, aby zde strávil čtrnáct dní v krajině Českého ráje. Tehdy Josef Kopal, pozdější gymnaziální profesor, a Jan Honsů, budoucí lékař a starosta města, ubytovali Kubelíka u lékárníka Radského (dnes Kniha Českého ráje v Hluboké ulici). Pan lékárník uvítal především skutečnost, že jejich nový host má s sebou housle a že se tedy budou dobře doplňovat při hře na klavír, které se u Radských rádi věnovali. Když ovšem Kubelíka prvně slyšeli hrát, nemohli vyjít z úžasu. Kubelík, absolvent pražské konzervatoře, měl již za sebou interpretaci Paganiniho houslového koncertu G dur, kterou při svém absolventském koncertu uvedl hudební kritiky v úžas. Také majitel hostince U Koubusů, který byl hned proti lékárně, brzy vyprávěl o jednom známém cikánském primáši v Uhřích, který se ale s Kubelíkem

Jan Kubelík

nemohl prý vůbec rovnat... Na jednom ze svých výletů dorazili přátelé také do Sedmihorek, kde přemlouvali tehdejšího nájemce lázní pana Šourka, aby mohl jeden večer Kubelík hostům zahrát. Přesto, že pan Šourek tvrdil, že jsou zde hosté především pro uklidnění a stačí jim nedělní koncerty vyskeřské kapely páně Randákovy, nechal se nakonec přemluvit a nechal Kubelíka hostům zahrát k večeři. Příspěvky hostů mladému umělci stačily údajně na malý „studentský večírek“.

Než Kubelík Turnov definitivně po čtrnácti dnech opustil, zařídili jeho přátelé s podporou turnovských dam velký koncert v Sokolovně. Poté už absolvoval Kubelík řadu koncertů po celých Čechách a jeho sláva stále jen rostla.

David Marek

Jan Kubelík (označený křížkem) ve společnosti Sedmihorských v roce 1898.

BARVY
specializovaná prodejna

Nabízíme veškerý sortiment barev k použití
v interiérech i exteriérech, autolaky, lazury ad.

ul. Studentská čp. 1727 • tel./fax: 481 321 180 • 602 364 436
www.barvyturnov.cz • e-mail: info@barvyturnov.cz

DRINGS

poradenství * software * hardware

Výpočetní technika - kousek od muzea!

- Počítače, příslušenství, digi-fotoaparáty, audiotechnika
- to všechno můžete zakoupit ve Skálově ulici 66
(otevřeno ve všední dny od 13.30 do 17.30 hodin)
- Objednávat můžete i v pohodlí domova nebo kanceláře
- využijte e-shop na stránkách www.drings.cz

Z MUZEJNÍCH SBÍREK: VZÁCNÝ OBRAZ

Na muzejním schodišti, pod světlíkem ve 3. poschodí, visíval po desetiletí rozměrný obraz (170x240 cm) s názvem *Nechte malíčkých přijít ke mně*, připisovaný významnému vlámskému malíři Gérardu de Laireesse (1640–1711). Dnes už je obraz uložen v muzejním depozitáři. Jeho bohatá figurální kompozice zobrazuje Krista sedícího v přední domě s antickými rysy, obklopeného matkami přivádějícími k němu své malé děti pro požehnání. Jsou tu též apoštolové, kteří zprvu bránili Kristův klid a rozjímání. Ten je však mírnil, když řekl: „*Nechte děti a nebraňte jim přijít ke mně, neboť takovým patří*

království Nebes.“ (Matouš 19,14).

Obraz do muzejních sbírek věnoval turnovský rodák, pražský měšťan Jan Křtitel Chlumecký (*1804). Přesnější provenience díla není dosud známa. Staré inventární číslo N. 158 na rubu plátna nasvědčuje tomu, že obraz byl v minulosti součástí neznámé rozsáhlé sbírky, snad nějaké církevní instituce. V souvislosti s josefínskými reformami se mohl dostat do Chlumeckého vlastnictví. Na rámu se dochoval štítek lakýrnické, resp. rámařské dílny Lackierungen Carl Behr, Neue Alée Gaffner. Schlik Schön [...] Pallais, jenž napovídá, že obraz byl v době prodeje nově zarámován v rámařské

firmě na pražských Nových alejích, v blízkosti Akademie výtvarných umění, která zde původně sídlila.

O významu vlámského malíře Gérarda de Lairese, reprezentanta barokního klasicismu poussinovského směru, svědčí fakt, že je zastoupen v předních evropských a světových sbírkách, včetně Louvru, Ermitáže, Rijksmuzea Amsterdam, Mauritshuis v Haagu, Cleveland Gallery Ohio a mnoha dalších. Také turnovský obraz vykazuje vysoké malířské kvality, které se kompozičním rozvrhem, barevností, stejně jako zpracováním řadí nepochybně k dílům evropské úrovně. Ve prospěch Lairesova autorství svědčí barevnost a kompoziční zasazení výjevu do monumentální architektonické kulisy, ale také typologie postav, jejich fyziognomie, gesta i dekorativní motivy. Pokud se prokáže autorství významného vlámského umělce, bylo by zmíněné plátno jediným námi dosud zjištěným dílem G. de Lairese ve veřejných sbírkách na území České republiky. Na základě vizuální kontroly, kterou jsme provedli s restaurátory Pavlou Vošátkovou a Janem Coufalem, lze prakticky vyloučit,

že by dílo mohlo být novodobou kopií, jinými slovy potvrdit, že se opravdu jedná o autentickou malbu ze 17. století. Lairessovo autorství by ovšem bylo možno prokázat teprve hlubším studiem alespoň vybraných maleb chovaných v Belgii a Holandsku, a pak samozřejmě v průběhu restaurování, během něhož by byly odstraněny přemalby z 19. století a ztmavlé laky. S vystavením tohoto unikátu počítáme v koncepci našich nových expozic, ale, jako většinou, je tu nějaké ale. Původní, velmi tenké a řídké plátno je ztřeleté, s četnými periferními perforacemi. V 19. století bylo fixováno vodou rozpustným či emulzním lepem na novou plátěnou podložku, ale soudržnost obou pláten je již značně narušená. Obraz je tedy nutno odborně restaurovat. Předběžný rozpočet na restaurování je 220 tisíc korun, což ale na druhé straně není zase tolik, když uvážíme, že je velká šance získat výraznou finanční podporu od ministerstva kultury a že by muzeum, vlastně celý region, získalo umělecký klenot evropského významu.

Miroslav Cogan

STALO SE PŘED STO LETY (ZIMA 1912 / 1913)

Paní Emilie Poláková, diplomovaná porodní babička v Turnově, v Jičínské ulici, přesídlila na náměstí do domu pana Josefa Čermáka, obchodníka sídlícího vedle restaurace „Belgický dvůr“. * Ministerským nařízením bylo zdejší šperkařské škole propůjčeno právo k vykonávání mistrovských zkoušek pro pasíře, cizeléry, zlatníky, stříbrníky a klenotníky. Předsedou zkušební komise byl jmenován císařský rada Josef Mašek, ředitel školy. * Bruslaři museli tentokrát dlouho čekat. Zima nepřicházela a brusle doma zahálely. První mrazíky přišly až v lednu a řada větších či menších louží se proměnila v lokální kluziště. * Za rok 1912 bylo v turnovské městské nemocnici ošetřeno celkem 166 nemocných (52 žen a 114 mužů).

Tohoto čísla ji řadí mezi přední soukromé ústavy v českých zemích, kterých je nyní v činnosti více než stovka. Z oněch 166 pacientů opustilo nemocnici v roce 1912: „...celkem 136 plně uzdrave-

ných, čtrnáct značně polepšených, pět zůstalo koncem roku v dalším ošetřování a jedenáct pacientů své chorobě podlehl^o. * Až 9. února uspořádal Sportovní klub v Turnově první lyžařské závody této sezony. Sněhová nejistota přinutila organizátory závod přesunout do Příchovic u Tanvaldu. Program byl následující: v 10 hodin běh bez holí na 100 metrů, poté následovala jízda pánů na 8 km, jízda dam na 1 km. Odpoledne se pokračovalo závodem na 500 m, který byl následován „jízdou s vrchu bez holí“, posledními disciplínami byly krasojízda a skoky. * Na městském zastupitelstvu se projednávala otázka žádosti obce o udělení kinematografické koncese. Šlo o to, aby obec měla zásadní vliv na promítání pořadů a aby zis-

ky, které jsou z takového podniku nezanedbatelné, byly dále použity ve fondu nemocnice, chudých apod. * Místní obyvatelé burcovali k předláždění Děkanéské uličky (že Skálavy ulice směrem k Mikulášskému kostelu). Údajně byla v takovém stavu, že horší již být nemohla. Dlažba byla hrbolatá, nerovná a několik velkých výmolů bylo neustále plných špinavé bahnité vody. * S nadcházejícím jarem se místní občané připravovali na každoroční vyvážení žump na pole. Problémem bylo, že jejich obsah, tak cenný pro pole a louky v okolí města, se vozil městem ve vozech, které za sebou zanechávaly nesmazatelnou stopu, která mnohonásobně přehlušila vůni s jarem se probouzejících květin. * V poslední době se v našem okrese

množí falešné pětikoruny a zlatníky. Zatímco zlatníky s letopočtem 1878 jsou napodobeny velmi dobře a rozeznat se dají především po zvuku, pětikoruny již tak kvalitně zhotoveny nejsou.

David Marek

Nebezpečí kinematografů. V život vstoupivším ministerským nařízením, od 1. ledna 1913, jímž obmezuje se návštěva kinematografických představení dětem a neodrostlé mládeži, stal se zdatný krok ku předu, leč přes to nebyla odstraněna všechna nebezpečí kina. Šestnáctý rok věku stanoven jest jako hranice přípustnosti ku kino-představením, až právě jest to dorost mezi 16. a 20. rokem, z něhož rekrutují se nejnebezpečnější zločinci. Toto nebezpečí zmizí teprve, až pro kino-filmy nebudou vybírány divoké senzacé, perversní fantasie, která vynalézá jen scény pustého násilí, nýbrž když také možnost, pravděpodobnost a přirozenost aspoň částečně uplatní se při výběru filmů.

(Hlasy Pojizerské, dne
26. ledna 1913)

**Závod zasílatelský a stěho-
vání v patent. nábytkových
vozích.**

Prodej uhlí, koks a kameno:
uhelný hornoslezský, uhlí
kovářské a a. j. dodává s do-
vozem i složením. Při ode-
brání jednoho vagonu aneb
povozu (ca 25 q) čítám cenu
nákupní a účtuji pouze dovoz
a složení.

Nákup kostí za ceny nejvyšší.

MUZEUM ČESKÉHO RÁJE: ZIMA - JARO 2013

GALERIE

* **Do 27. ledna: Bylinkami a ovocem proti nemocem** – tradiční podomácká výroba nápojů z ovoce a bylin.

* **14. února – 7. dubna: Ze sbírek manželů Josefa a Jany Scheybalových.** Výstavy s podtitulem přírůstky do sbírek pořádají muzea s cílem seznámit veřejnost s tím nejlepším, co v daném období obohatilo muzejní sbírky, a také se svou činností, protože nové akvizice se zpravidla odvíjejí od aktivit odborných pracovníků a dobrého jména instituce.

Díky němu získalo MČR vý-

znamnou sbírku manželů Scheybalových, výsledek činnosti dvou sběratelských generací s rozsáhlými kolekcemi grafiky, obrazů, lidového umění, archiválií a knih. Součástí odkazu manželů Scheybalových se stala i umělecká pozůstalost z vlastní ilustrátorské a dokumentární tvorby malíře a kreslíře J. V. Scheybala.

VÝSTAVNÍ SÁL

* **Do 27. ledna: Nad Betlémem hvězda svítí...**

* **31. ledna – 17. února: Výtvarný salon pro děti a mládež Jawor-Turnov 2012** bude již tradiční přehlídkou výtvarné tvorby dětí

z Turnova a partnerského polského města. Již podruhé budou součástí salonu také výsledky česko-polského dětského výtvarného plebeneru, konaného tentokrát v Sedmihorkách.

* **21. února – 31. března: 6. výstava Klubu českých filatelistů v Turnově.** Výstava nabídne přehlídku poštovních známek ze sbírky Jaroslava Mojsla, která patří k těm nejlepším nejen v České republice. Jaroslav Mojsl se specializuje na známky pocházející z Československa a Velké Británie, velkým lákadlem pro návštěvníky tak bude například i úplně první

známka světa – anglická Black Penny. Výstavu doplní výběr z autorovy rozsáhlé sbírky historických pohlednic, představeny budou zejména ty, na kterých je zachycen Turnov a obce v okolí.

AKCE

* **Sobota 2. února: Masopust na Dlaskově statku,** začátek ve 14.00 hodin.

* **Sobota 30. března: Velikonoce na Dlaskově statku.**

KAMENÁŘSKÝ DŮM

* 3. – 4. ledna: Tříkrálové dílny.

* 12. – 29. března: Velikonoční dílny.

FOTOOHLÉDNUTÍ ZA AKTIVITAMI MUZEA NA PODZIM 2012

Na fotografiích vlevo nahoře je slavnostní křest knížky V. Jakoubčové Z babiččiny zahrádky do dědova sklípku, dole potom exponáty stejnojmenné výstavy. Vpravo nahoře jsou snímky z tvůrčích dílen - mýdlové a archeologické... Poslední obrázek zachycuje Mikuláše s čertem a andělem před Kamenářským domem.

NAVŠTIVTE NÁŠ MUZEJNÍ OBCHOD

- * široká nabídka drahokamů z celého světa
- * šperky z českých granátů, drahokamů a kovů
- * šperky z originální skelné kompozice
- * repliky historického skla
- * upomínkové předměty, mapy a publikace
- * pochutiny, čokolády, Kitlův životabudič

Muzeum Českého ráje, Skálova 71, Turnov, přízemí před pokladnou

Otevírací doba obchodu:

Út - Pá 9.00 – 16.00

So - Ne 9.00 – 12.00; 13.00 – 16.00

MUZEUM

Muzejní čtvrtletník. Vydává Muzeum Českého ráje v Turnově, Skálova 71, 511 01 Turnov, tel. 481 322 106, fax: 481 325 277, e-mail: mail@muzeum-turnov.cz. Vydávání povoleno MK ČR - E 15658 (ISSN: 1801-4054). Odpovědná redaktorka Mgr. Alžběta Kulíšková, tel. 481 322 106. Tisk: Tiskárna UNIPRESS, s.r.o., Svobodova 1431, Turnov, tel. 481 319 411, 481 319 139, fax 481 322 097, e-mail: tiskarna@unipress.cz, sazba vydavatel, grafická úprava pch. Pokud se vám náš časopis líbí, můžete využít i možnosti nechat si jeho jednotlivá čísla zasílat poštou. Své požadavky zasílejte na adresu Muzea Českého ráje nebo na e-mail: kuliskova@muzeum-turnov.cz. Uzávěrka tohoto čísla byla 14. prosince 2012.